

Einsamallur norðmaður í báti til Føroya:

Eg leiti eftir grøvini hjá langabba

Eg havi verið útróðrarmaður og fiskimaður í 50 ár. Nú eri eg givin at fiska og nýtið mín bát til at ferðast aftur á stöðini, eg vitjaði sum fiskimaður. Langabbi var í hvalavinnu í Føroyum seinast í farnu öld. Hann doyði og var grivin her. Eg havi sett mær fyrri at finna grøvina, sigur 67 ára gamli Arne Eidset umborð á útróðrabátinum Kolbein av Álesundleiðini

Junisólin bakaði í Vágsbotni seinnapartin týsdagin. Við bryggju lá ein gamal norskur útróðrabátur og speglaði sær í øllum sólskininum. Umborð gekk ein eldri maður og baksadist við oljuföt. Í dag eru tey ikki

longur úr jarni, men lottum plastikki og tóm eru tey løtt at fáast við.

Maðurin hevur sitt skegg, hann hevur gott dæmi og tenninar standa allar, stórar, vakrar og óbrendar í smilandi munnum. Andlitid er

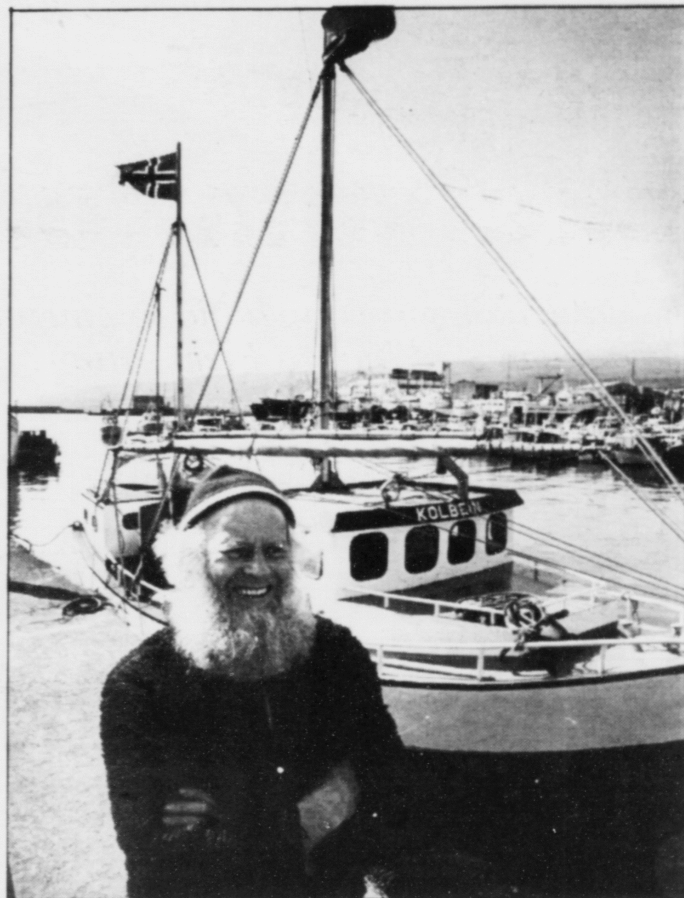
bart av vindi og sjóróki. Tað sæst, at hesin maðurin hevur hildið lítið til í le.

Hann eitur Arne Eidset, er ættaður úr eini bygd av Álesundleiðini, nakað innanfyrri Stat. Har eigur hann hús, men hann heldur eisini til í eini bygd úti við Stat, har hann hevur røð út seinastu mongu árinum við snellu. Báturin er ein vanligur norskur træbátur. Men hann hevur styrkt hann munandi við alminium og hann hevur eisini ísstyrkt hann. Báturin minnr nógv um teir vanligu føroysku snellubátarnar, sum royna á Norðhavinum um várið.

Leitar eftir langabbanum

Arne er ein fryntligur maður at prátta við og tað tykist sum hann ikki er so nógv ovfarin av føroyska samfelagnum, sum mangir aðrir ferðamenn vanligu eru. Hetta er ikki so løgið, tí umhvørvið hann kemur frá minnr nógv um føroyska og tey fólk hann hevur samstarva við, liva av somu vinnu og undir somu treytum sum føroyingar. Men hann fegnast um gestabídni í Føroyum.

— Eg eri komin til Føroya at leita eftir grøvini hjá langabba mínum. Hann at Elias Brungot Petersen og er deyður og grivin í Fø-

oyum einastaðni millum 1890-95 ella fyrri 100 árum síðan, sigur Arne Eidset.

— Í míni familju hava vit altíð hildið, at hann var grivin í Havn. Men eg havi verið og tosað við Poul Sørensen, dekn í dómkirkjuni og hann kundi ikki siggja hansara navn nakrarstaðir. Hann hevur nú lovað mær at kanna málið víðari. Langabbi kann hava nýtt tvey eftirnøvn. Antin bara Pedersen ella bara Brungot, ella bæði saman. Brungot er garðsnavnið hann ættaður og hann er sonur Peder, sigur Arne Eidset.

Flotið í 50 ár

Arne er nú givin at arbeiða sum fiskimaður, hann er 67 ára gamal og orsökini til at hann er givin er, at hann hevur fingið sukursjúku. Hevði heilsan ikki bílað, hevði hann framvegis roynt miðini. Men sukursjúkan krevur eitt regluligt liv og útróðarlívið er alt annað enn regluligt.

— Eg fór sum heilt ungur til skips og eg havi verið víða um. Eg havi verið við til at sláa kóp í New Foundlandi. Eg havi roynt eftir sild undir Íslandi og eg havi lutikið í ymskum fiskiskapi fram við norskum strendurnar, sigur hann.

— Eg havi eisini røð nógv út í Lofoten og í Finnørkini. Eg eri júst ov ungur til at minnst tíðina Johan Borge skrivar um í skaldsøguni, »Seinasti víkingurin«, tá teir røðu og nýttu segl í útróðrinum, men annars kenni eg alt aftur. Eg havi

lisið hesa bók mangar ferðir, sigur Arne Eidset.

— Føroyar eru ikki so fjar-skotnar. Eg nýtti 56 tímar um ferðina til Føroyar. Eg minist fyrr, tá vit sigldu útanskers til Lofoten, tá plagdi ferðin at taka um 65 tímar. Ferðin til Føroyar gekk væl. Nakað av báti var at siggja við norskum ströndina, men tá eg kom útfrá landi var ikki ein einasti. Eg sá bert eitt farið allan vegin til Føroya. Hetta var beint norðanfyrri Hetland. Eg svav lítið á ferðini, tú liggr ikki róligur, tá tú er einsamallur sigur Arne Eidset.

Sum fiskimaður havi eg verið fleiri ferðir í Føroyum og Íslandi. Men at vera fiskimaður er hart liv og fiskimaðurin upplivir ikki so nógv, tá hann kemur til lands. Eg minnst á sildini í Íslandi. Tá vit komu inn vóru vit so troystir, at vit svóvu fyrsta døgnið burtur. Tá vit vóru úthvildir, var tíð at fara út aftur, sigur hann.

— Tí havi eg sett mær fyrri nú á gamalsaldrinum at vitja aftur á tey stöðini eg havi verið sum ungur. Leiðin gongur um nakrar dagar til Íslands, um víðar. Komandi summari ætli eg mær at fara við bátinum norður í Finnørkina. Eg havi røð nógv út í Finnørkini, men hetta hevur altíð verið um veturin. Nú vil eg siggja Finnørkina í ljósa summari. Átlanin er at fara at henta ber, sigur Arne Eidset.

— Eg var hermaður í Týsklandi eftir seinna heimsbardaga. Eg havi vinir í Týsklandi. Eg haldi eg fari at

Hann leitar eftir langabba sínum, sum liggr grivin í Føroyum. Kann nakar hjálpa Arna Eidset? Mynd: Kalmar

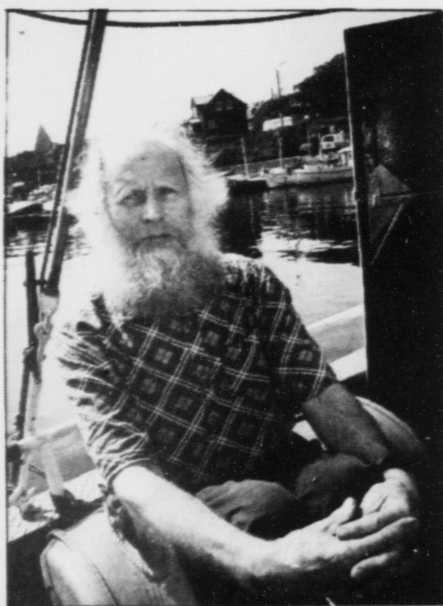
sigla ein túr niður har eisini, sigur Arne.

Arne er giftur og hann greiðir fegin frá teimum seks abbaðronnum hann eigur.

— Eg havi eisini verið langabbi seinastu fjóra árinum síðan, sigur hann errin.

Er tað nakar sum veit frá at siga um Elias Brungot Pedersen, so vil Sosialurin bera boðini víðari til Arna. Títt kunnu ringja og spyrja eftir Jústinus.

Jústinus

Arni Eidset umborð í góðveðrinum. Mynd: Kalmar

KOYRIKORT

Privat
sum vinnuligt
— so er tað ...

KOYRISKÚLIN Á ARGJUM

Ring og
bið um tí 12270